

Caransebeș, 12/25 Iulie 1918

ANUL I.

LUMINA

FOAIE RELIGIOASĂ-CULTURALĂ PENTRU POPOR

ABONAMENTUL:

Pe an: 12 coroane
 Pe 6 luni: 6 "
 Pe 3 luni: 3 "
 Un număr 24 bani

APARE JOIA

REDACTOR:
 Dr CORNEL CORNEAN

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.: Strada Timișorii Nr. 59.

TELEFON Nr. 30.

INSERTIUNILE SE ÎSOCOTESC AMĂSURAT TARIFEI
 MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Pregătiți-vă de pace

Senin

În vreme de pace popoarele se pregătesc de război, ca să fie gata a da față cu dușmanul. În vreme de război iarăș avem datorința să ne pregătim de pace. Că răul acesta nu va dura până-i lumea, va sosi și ciasul binecuvântat al păcii. Pacea între cei ce se războiesc o vor face conducătorii luminați ai țărilor, cari poartă răspunderea înaintea lui Dumnezeu și a omenimei pentru faptele lor. Noi cei neînsemnați însă încă avem datoria să punem câte o petricică la înfăptuirea păcii. Bine înțeles locul nostru nu va fi la masa verde, ci aici acasă, la moșia, și în mijlocul familiei noastre. Și oricum se vor judeca lucrurile, vom avea multă trudă până se va sălășlui pacea între oameni. Că e ușor să faci război, dar e greu să împaci oamenii învrăjbiți odată. De aceia iubiți creștini, cari ați avut norocul să rămâneți acasă și să fiți scutiți de a lua sabia, pușca și să înfrunțați moartea, gândiți-vă de pe acum, cum să fie pacea, după care însetoșăm cu toții. Va trebui să lăsăm la o parte toate durerile inimii și să închidem ranele suferințelor amare.

Știm, că iubiții noștri viteji străbătând lumea, au avut de a se întâlni cu oameni și popoare, cari au alte obiceiuri și rândueli, deosebite de ale noastre. Mai ales cei ce au ajuns prin Rusia, au văzut lucruri înspăimântătoare. Oameni fără răspundere s'au răsculat, au aprins, omorât și furat, crezând că așa vor pune mâna pe țară și pe avutul și averea altora. Au nesocotit legile dumnezeiești și s'au făcut sălbatici ca fiarele. Vedeti, aceste sunt apucături rele, dar ele prind mai repede decât cele bune. Mulți dintre prizonierii noștri, cari au plecat dea-

casă, cu dragostea față de țara sa, familia și moșia sa, și cu evlavie adâncă în suflet, se reîntorc schimbați cu desăvârșire la fire și la suflet. Nu mai sunt dragii noștri de mai nainte! Parcă n'ar mai fi Români iubitori de lege și ordine. Noi așa ne-am aflat să iubim legea noastră strămoșească, că numai ea ne-a apărât în scurgerea sutelor de ani, contra dușmanilor cu cari am dat piept de atâtea ori. Românii sunt doar recunoscuți, că pentru limba și legea strămoșească știu să moară.

Deaceia voi mame îndurerate, soții credincioase, părinți nemângăiați și voi orfanilor ai vremurilor acestora, de grozavă învrăjbire pentru omenime, ștergeți-vă lacrimile, renoiți-vă sufletul într'un gând mare, de a netezi calea și a pregăti mijloacele alinătoare pentru cei-ce vor sosi acasă, după încheierea păcii!

Și lucrul nu este așa de greu! S'a dovedit, că partea covârșitoare a femeilor noastre au arătat multă înțelepciune și pricepere pentru ținerea rânduielii la casa și economia sa și după ce a plecat soțul și fiul la război. A lucrat pământul cu sânguință, ș'a sporit averea și ș'a plătit dările și datoriile. Iată deja un mijloc prin care vom spulbera supărarea bărbatului înstrăinat. Fiecare soție deci să se ni-zuiască a face acest lucru, că nu știm ceasul când va veni stăpânul casei și va cere socoteală de ceea-ce s'a făcut până când a fost dus. Și ar fi multă supărare pentru cea leneșă și mare bucurie pentru ceea-ce a știut să fie veghie neadormită.

Purtarea voastră femei să fie așa încât bărbatul să nu poată pune te-meii pe vorbele rele ce i se vor spune despre voi. Purtarea bună și cinstită aduce dar dela Dumnezeu, și pace și liniște dela oameni.

Nu uitați a fi cu frica lui Dum-

nezeu, și trimiteți copiii la școală și biserică. Dedați-i de pe acum cu rugăciunile și cu cartea, că nimic nu va înmuia mai tare inima înstrăinată și plină de răzbunarea a părinților, ca și învățăturile dulci ale bisericei și ale școalei, ce le vor auzi din gura pruncilor lor. Copiii mici sunt îngerii păzitori pentru cei învrăjbiți.

Dar vor veni acasă mulți, cari nu vor avea sănătatea, viața și puterea, ce au avut-o la plecare. Vor fi unii orbi, alții schilavi, surzi, și numai bunul Dumnezeu știe, cât de năcăjiți. Aveți milă de ei. De aceștia avem datorința să ne îngrijim, căci pentru toți s'au jertfit, dându-ne puțința ca cei rămași acasă să ne chivernisim în pace avutul nostru.

Aveți vorbă potolită și inimă bună față de toți, și feriți-vă de vorbe de ocară și de hulă. Căutați să se înfăptuiască dragostea creștină între voi, că din ea vor izvorî fapte și lucruri, cari vor înlesni darul și binecuvântarea lui Dumnezeu peste voi și familiile voastre.

De n'ați făcut până acum cele înșirate aici, nu e târziu a le face de acum înainte. Puneți-vă pe lucru mic și mare, tiner și bătrân, ca războiul să se sfârșească pe câmpul de luptă și să nu se înceapă la noi acasă.

A fost de-ajuns din păharul durerilor și al amarului.

Cu nădejdea în Dumnezeu înainte pe căile cele bune, ele vă vor aduce multă mângâiere și bucurie.

Din sfânta Scriptură

„Domnul este cu voi, fiindcă voi sunteți cu el, și de-l veți căuta pe el, se va afla vouă, și de-l veți părăsi pe el, va va părăsi și el pe voi.” (Pavel c. 15. v. 2).

Duminica a V-a după Pogorârea sf. Duh

(Evanghelia dela Matei c. 8, v. 28-34).

„În vremea aceea venind Isus de cea parte în laturea Gherghesenilor, l-au întâmpinat pe dânsul doi îndrăciți ieșind din morminte, foarte cumpliti, încât nimenea nu putea să treacă pe calea aceea. Și iată strigând: ce este nouă și fie Isuse, Fiul dumnezeu, ai venit aici mai înainte de vreme să ne muncești pe noi? Și era de parte de ei o turmă mare de porci, pășcând. Iară dracii îl rugau zicând: dacă ne scoți pe noi, poruncește nouă, să ne ducem în turma cea de porci. Și a zis lor; duceți-vă, iară ei ieșind, s'au dus în turma porcilor, și iată îndată s'au pornit toată turma porcilor, și a sărit de pe țărături în mare, și s'au înecat în ape. Iară păstorii au fugit și venind în cetate, au spus toate și cele despre cei îndrăciți. Și iată toată cetatea a venit într-o întâmpinare a lui Isus, și văzându-l pe el, l'au rugat ca să treacă din hotarele lor“.

*

În multe chipuri, cu multe meșteșuguri lucrează Satana la dărâmarea zidului de întărire și apărare, ce-i stă împotrivă, decât-ori cearcă, să răpească vre-un suflet omenesc. Zidul de ocrotire al omului este sfânta lui legătură cu Dumnezeu. Dacă diavolului i-a reușit să rupă firele acestei legături, cu ușurință prinde stăpânire asupra omului.

Înainte de venirea lui Cristos pe adesea izbutea cel rău, să pricinuiască stricăciuni nespuse de grele oamenilor, răpindu-le sufletul și muncindu-i trupește. Pe cei răi dela fire și înămoliiți în păcate prin ademeniri viclene îi câștiga pe seama sa, iar ca stricăciunea lor s'o desăvârșească le intra în ființă. Nefericitul îndrăcit purta în sine, ca tovarăș nedespărțit, pe înfricoșatul său stăpân și chinuitor: pe diavolul.

Doi oameni de soiul acestora îl în-

tâmpinară odinioară pe Isus. Îngrozitori, plini de răutate, de a căror spaimă fugea tot muritorul, îndatăce zăriră pe Domnul, se cutremurară pentru o clipă, reamintindu-și păcatele săvârșite și gândindu-se la înfricoșata stare în care tânjeau și li se vârî în oase teama, că li-se pregătește un chin și mai greu, că Isus îi va munci „înainte de vreme“. Însă Fiul lui Dumnezeu cu milostivire către dânșii și milostivirea lui nu i-a trecut nici pe aceștia. Satana, marele potrivnic al lui Cristos trebuia să piară dela fața lui și să se deparțeze din aceste făpturi, zidite de mâna lui Dumnezeu. Dracii, simțind, că culcușul aflat de atâta vreme în carne și suflare de om, li se răpește, cerură și primară intrare în turma de porci, ce era la o parte, pe care în oarba lor neputință o aruncară în mare.

Milostiva faptă a Domnului scăpă din legăturile scârboase ale diavolului două suflete, ce păreau cu totul pierdute; scoase din robia neagră doi oameni, și-i readuse la starea de fii ai luminei. Dar fapta de mântuire a lui Isus a cerut și jertă, care a fost: înecarea turmei de porci de către diavolii cei alungați. Și a întrecut în cetatea Gherghesenilor durerea și paguba simțită pentru pierderea unor dobitoace bucuria, ce trebuia să copleșească pe toți locuitorii, pentru mântuirea sufletelor a doi oameni. Căci Gherghesenii fără inimă cereau, ca Isus să treacă din hotarele lor. Fieștecare se gândea l-a grăsunul său înecat și nu înțelegea binefacerea, ce s'a făcut lor și celor doi îndrăciți prin alungarea dracilor. Dar în bună parte așa sunt oamenii, nu voiesc să ierte paguba, ce li se face; jertfa ce ce li se cere, chiar dacă binele, ce a pretins jertfa, ar avea o valoare nespusă de mare!

Astfel de oameni nu sunt vrednici de bine, precum n'au fost vrednici nici Gherghesenii de Cristos, de aceea au și fost îcunjurați de El. Noi să nu fim ca aceștia, cari n-au priceput, că apropierea lui Cristos de ei le-ar fi adus binefaceri

înmiit mai mari, decât toate bogățiile lor. Să nu fim zgârciți, decât-ori e vorba de înfăptuirea unor lucruri bune și folositoare a căror îndeplinire e împreunată cu trudă și cu jertfire multă, căci fără jertfe mari și grele, nu s'a putut ajunge nicidecum vre-un bine fie cât de mic, necum mântuirea sufletească a noastră sau a aproapelui.

Preotul din vale

Știrile săptămânii

Mersul războiului. Comunicatele oficiale și agenția telegrafică ungară ne aduc următoarele știri: Ofensiva germană despre a cărei începere am scris încă în numărul trecut, a avut de scop ocuparea orașului Reims. Ea s'a estins pe o linie de aproape 90 km. Atacurile puternice ale germanilor au avut drept rezultat ocuparea liniilor prime ale dușmanului făcând vre-o 20.000 prizonieri. Se vede însă, că pe francezi nu i-a ajuns nepregătiți această ofensivă, căci imediat au aruncat rezerve mari la locurile primejdite și astfel și-au putut mântui linia a doua de apărare. Contra ofensiva franceză, oricât de puternică a fost ea, n'a putut secera succese, căci teritoriul ocupat de germani n'a fost recucerit. Perderile dușmanului sunt mari. Și după cum scrie generalul Maurice, ententa nu înțelege încă, care este scopul generalului Hindenburg. Voește numai să macine rezervele francezilor și apoi să străbată frontul astfel slăbit, sau voește numai să atragă atențiunea dușmanului spre acest front, ca apoi să-l atace cu succes, cum a făcut-o în repeșite rânduri, în altă parte. Hindenburg trebuie să ajungă încă în vara aceasta la succese.

La frontul italian, după cum reiese din raportul șefului statului major al armatei noastre, luptele tot mai tin. Astfel 2 companii engleze au pătruns pentru scurt timp în pozițiile noastre dela Asiago. Le-am scos însă. Tot astfel am respins atacurile italiene din valea Brentei. Iar cele 4 atacuri dușmane de pe Monte Pertica și Monte Salarolo le-a prăbușit vitejia armatelor noastre.

Luptele aeriene și cele submarine dovedesc superioritatea noastră; iar tunurile cele

FOIȚA „LUMINEI“

Cănele soldatului

Rănit în războaie, soldatul căzuse,
Și'n puține zile chinuit muri,
Departe de-o mamă care-l crescuse
Și care-l iubi!

Sărman, fără rude, pe țărături străine,
N'avea nici prietini, nici un ajutor;
Nu era ființă, care să suspine
Pentru un trecător!

Singurul tovarăș de nenorocire
Singura-i avere, un câne iubit,
Ședea lângă dânsul, și'n mare mâhnire
Părea adâncit.

Acum tot e gata pentru îngropare,
Acum ridic trupul pe mâni de soldați,
Onoruri hotărâte acelora care
Mor pentru împărați.

În fruntea paradei cănele pornește
Din ochii lui pică lacrimi pe pământ,
Ca un iubit frate el îl însoțește
Până la mormânt.

Aici se oprește, aici se așează,
Nimic nu îl face a se depărta:

Așteaptă să-l strige, crede c'o să-l vadă
Când s'o deștepta!

Câte-odată cearcă piatra s'o ridice,
Câte-odată latră după călător;
Cuprins de durere: Vino par' c'ar zice,
Să-mi dai ajutor.

Apoi când străinul de milă voește
A-l trage de-o parte și hrană a-i da,
El își pleacă capul în pământ privește,
Și nimic nu va!

De două ori noaptea cu umbrele sale
Emisferul nostru l-a învăluit,
Și sărmanul câne diu locul de jale,
A fost nelipsit!

Dar în dimineața cea viitoare,
Pe când se deșteaptă omul muncitor,
Zăcea lângă groapă mort de întristare,
Cănele Azor!

Gr. Alexandrescu

Bunicul

Delavrancea

Se scutură salcâmi ca o ploaie de mirezme.
Bunicul stă pe prispă. Se gândește. La ce
se gândește? La nimic. Numără florile care cad

se uită în fundul grădinii, se scarpină în cap și
iar numără florile scuturate de o adiere căldică
și mirositoare.

Pletele lui albe și crețe par'că sunt niște
ciorchini de flori albe, sprincenele, mustățile și
barba... peste toate au nins ani mulți și grei.

Numai ochii bunicului au rămas ca odinioară
blânzi și mângăitori.

Cine a trântit poarta?

— Credeam că a umflat-o vântul... O bă-
tă-vă norocul, cocoșei moșului! zise bătrânul.

Un băețandru ș'o fetiță, roșii și buclăi,
sărutară mâinile lui „tata moș“.

— Tată moșule, zise fetița, de ce zboară
paserile?

— Fiindcă au aripi, răspunse bătrânul, sor-
bind-o cu ochii.

— Păi rațele n'au aripi?... de ce nu zboară?

— Zboară, zise băiatul, dar pe jos.

Bătrânul cuprinse într-o mână pe fată și în
cealaltă pe băiat.

— O, voinicii moșului, șopti el, și zimbi
pe sub mustăți și-i privi cu atâta dragoste, că
ochii lui erau numai lumină și binecuvântare.

— Tată moșule, da cocorii unde se duc,
când se duc?

— În țara cocorilor.

— În țara cocorilor?

— Da.

— Da rândunelele unde se duc, când se duc?

mari ale germanilor bombardează atât de puternic Parisul, încât s'a întrerupt și legătura telegrafică între Paris și Geneva. Se încrestează din nou organizarea în Franța a unor trupe americane de vre-o 250.000 oameni. În fine în momentul ultim ni se aduce știrea senzațională, că în urma intervenției Americii și Japonia se amestecă în război, alăturându-se brigadelor boeme din Siberia, cari împreună cu cazacii și cu oamenii lui Kerenski au de gând răsturnarea guvernului bolșevic.

Fondul „Luminii“ a sporit cu 120 cor., datorite de vrednicul paroh al Lighedului, părintele Romul Muntean.

Izvorul Miron. Nu departe de Făget, între satele Curtea și Românești este un izvor tămăduitor al multor boale. La acest izvor s'a săvârșit în 1912 sf. liturghie, celebrată de Prea Sfinția Sa părintele episcop al nostru Miron cu asistența tuturor preoților din tractul Făgetului și în prezența a câtorva zeci de mij de credincioși. Pentru statornicirea amintirii acestei zile însemnate s'a pus bază unei colecte, care a avut drept rezultat ridicarea unei frumoase biserici, la acest loc. Iar poporul drept recunoștință față de arhipăstorul său, care a ostenit săptămâni întregi cercetând toate satele din văile și munții Făgetului, a botezat în aceeași zi izvorul tămăduitor „Izvorul Miron“. Dela 1912 începând în fiecare an vrednicul și neobositul protopop al Făgetului Sebastan Olariu aranjează la sărbătoarea sf. Ilie procesiune religioasă. Se săvârșește sfințirea apei, sf. maslu, sf. liturghie cu rugăciuni pentru sfârșirea războiului cu învingere, pentru sănătatea soldaților, cari se luptă și pentru iertarea păcatelor și odihna sufletelor eroilor căzuți în război. Indemnăm și noi cu toată căldură credincioșii noștri să ia parte la sfintele slujbe din acest an dela „Izvorul Miron“.

Priveghieri și rugăciuni pentru pace. La sf. noastră mănăstire „Călugăra“ de lângă Ciciova-montană la fieștecăre sărbătoare se face priveghiere, căreia îi urmează procesiune împreună cu rugăciuni pentru pace. Deci se comunică tuturor evlavioșilor creștini, ca pe viitor fieștecăre, mai vârtos cei din jurul nostru, să ieie parte cât de mulți la aceste slujbe dumnezeiești, ca să rugăm din toată inima noastră pre-

atotputernicul Dumnezeu, să ne dăruiască cât mai curând pace și bună-înțelegere. — Sf. M. Călugăra, la 28 Iuliu v. 1918. — Starețul sf. m.

Donațiune. Subscrisul și pe această cale îmi exprim recunoștința față de reposatul în Domnul Dimitrie Romănu pentru fapta sa ade-vărat creștinească. Dănsul adevărat creștin ade-vărat și neavând următori și-a făcut numele nemuritor prin aceea, că din averea sa a testat „bisericii strămoșești“ suma de 500 cor. spre a pune bază unei fundațiuni. Ca jude comunal în răstimp de vre-o 25 ani, biserica și școala noastră s'a bucurat totdeauna de sprijinul său atât material, cât și moral, dar moartea crudă l-a răpit în floarea vieții. — Dumnezeu sfântul să-i răsplătească pentru toate aceste fapte nobile și să-l scrie în cartea vieții, făcându-l părtaș vieții de veci. Zgribești la 28 Iunie 1918 v. Romui Șandru, preot gr. or. rom.

Un iubiuleu. Părintele Ioan Oprea din Doman a împlinit la sf. apostoli Petru și Pavel 50 ani, de când slujește cu osârdie la altarul Domnului. A lucrat mult în cursul unui jumătate de veac pentru ridicarea comunei bisericesti, care i-s'a încredințat spre păstorire. A zidit biserică, școală nouă; le-a înzestrat cu cele trebuincioase. A făcut fonduri și a făcut, ce trebuie să facă oricare părinte sufletesc, a întărit credința dreptmăritoare creștină în comuna sa. Drept răsplată bunul Dumnezeu l-a învrednicit cu căruntețe cinstite și cu bucuria de a putea sluji la iubiuleu de 50 ani al preoției sale cu neobositul protopop al Vârșetului, care a făcut pârghia bisericii românești în acest centru al sârbilor, cu fiul său Traian Oprea. Credincioșii din Doman au sărbătorit în mod demn pe păstorul lor. Așa se și cuvenit. Părinte Ioane, Dumnezeu să te țină tot așa de viguros încă mulți ani!

Rugărilor pentru stipendii dela „Fundațiunea Gozdu“ să se înainteze la Sibiu, strada măcelarilor 45, până la 18/31 Iuliu 1918; iar pentru cele 2 vacante din arhidieceză, 1 din dieceza Aradului și 1 dieceza Caransebeșului, din *fundațiunea Trandafil*, Consistorului metropolitan la Sibiu până la 2/15 August 1918.

Magistratul orășanesc din loc provoacă pe meseriașii și neguțătorii, cari fiind concentrați au trebuit să se lase de meseria lor, ca în

timpul dela 22 până la 25 Iuliu a. c. să se prezinte în cancelăria senatorului orășanesc George Inándy. Se intenționează ajutorarea lor, ca imediat după ce se vor reîntoarce acasă, să-și poată începe meseria.

Târgul mare al Timișorii pentru cai bănațenești, vite cornute, oi, porci, poame, produse economice, comerciale și industriale, va fi în 15 și 16 August 1918.

Reîntorși acasă. Protopopul Brașovului Dr Vasile Saftu și protopopul Clujului Dr Elie Dăianu s'au reîntors dela Șopron, după o întărnare de aproape 2 ani, acasă.

Restrângerea vânzării de pământ s'a estins prin o nouă ordinațiune ministerială asupra întregii Ungariei. În țara noastră nu se mai poate deci cumpăra pământ fără îngăduința stăpânirii.

Nu mai fac parte din teritoriul de război comitatele Ciuc și Treiscaune și aproape întreaga Bucovina. În aceste 2 comitate s'a prelungit și moratorul până la 31 Decembre 1918.

Se pot tăia și vite mai tinere de 3 ani, în urma unei porunci a guvernului, care voește în felul acesta să cruțe nutrețul.

Ordinațiunea referitoare la măcinat și la prețul făinei a apărut sub Nr. 2966 și respective Nr. 3156. Din *grâul* cu greutate de 76 klgr. se macină 16% făină fină, 24% făină pentru fiert și 47% făină pentru pâne. Socotind 2% perdere rămân pentru țărățe 11%. Din *secara* de 71 klgr. se produce 90% făină și 7% țărățe. Morile pot produce pe seama poporului și numai un fel de făină. În înțelesul ordinațiunii Nr. 2490 morarii sunt îndreptățiți să ieie 10% vamă din bucatele ce li-se aduc spre măcinat. Prețul făinei a fost astfel satorit: maza metrică de făină fină, pentru prăjituri, 296 cor. 50 fil.; făină de fiert 80 cor.; făină pentru pâne 50 cor.; făină de secară 87 cor. 30 fil. Iar țărățele costau 35 cor. maza metrică.

Noul Sultan. Despre Mehmed VI., actualul stăpânitor al Turciei, se vestesc următoarele: Noul sultan este persoană foarte amabilă, prevenitoare și cu maniere dintre cele mai distinse. Om de rară inteligență, își cunoaște țara cât se poate de bine, cu toate lipsurile ei. Este în curent atât în politica statului, cât și în istoria

— În țara rândunelelor.

— În țara rândunelelor?

— Da.

— Tată moșule, aș vrea să-mi crească și mie aripi și să zbor sus, sus, sus de tot, până în slava cerului, — zise băiatul netezându-i barba.

— Dacă ți-or crește ție aripi, — zise fata, — mie să-mi prinzi o presură și un sticlete.

— Da... hâ... hâ... păi ce fel... și mie?

Fata se întristă.

Bătrânul o mângăia și zise băiatului:

— Bine, să prinzi și pentru tine, să prinzi și pentru ea.

— Ție două și mie două... nu-i așa, tată moșule?

— Firește, ție două, lui două și mie una.

— Vrei și tu, tată moșule? întrebă băiatul cu mândrie.

— Cum de nu... mie un scatiu.

Ce fericiți sunt!

Băiatul a încălecat pe un genunchi și fata pe altul. Bunicul îi joacă. Copiii bat din palme. Bunicul le cântă: „Măi cazace, căzăcele, ce cați noaptea prin argele?...“

O femeie uscățivă intră pe poartă cu două doniți mari de apă. Copiii tăcură din râs și bunicul din cântec.

E muma lor și fata lui.

¹ Argea, bordeiaș de pământ.

Cum îl văzu:

— I... tată și d-ta... îi răzgăi..., o să ți-se sue în cap!

Bunicul ridică mâna în sus, aducând degetele ca un preot, care binecuvintează, și zice prelung:

— Lăsați pe copii să vie la mine!

— Bine tată, bine... dar știi... o bată-i focul de copii!

Femeia intră în casă.

Să-i bată norocul și sănătatea, șopti moșul ca și cum ar fi muștrat pe cineva, și sărută în creștetul capului și pe unul și pe altul.

Și iar începu râsul și jocul și cântecul.

Și se osteni bunicul și stătu din joc, iar copiii începură să-l mângăie.

Din vorbă în vorbă copiii se făcură stăpâni pe obrazii bunicului.

— Partea asta este a mea.

— Și partea asta a mea.

— Mustata asta a mea.

— Și asta a mea.

La barbă se încurcară. Bunicul îi împacă zicându-le:

— Pe din două.

Și copiii o despicară, cam răpede, că bătrânul strânse din ochi.

— Jumătate mie.

— Și jumătate mie.

Și dupăce împărțiră frățeste, începu lauda.

Băiatul:

— Mustata a mea e mai lungă.

Fata:

— Ba a mea e mai lungă.

Și băiatul întinse d'o mustată și fata de alta, ca a lui, ba a ei, să fie mai lungă.

Pe bunic îl trecură lacrimile, dar tăcu și-i împăca zicându-le:

— Amândouă sunt de-o potrivă.

— Ș'a mea, ș'a ei!

— Ș'a mea, ș'a lui!

La obraji cearta se aprinse mai tare.

— Partea mea e mai frumoasă.

— Ba a mea, că e mai albă!

Bunicul zimbi.

— Ba a mea, că e mai caldă!

— Ba a mea, că e mai dulce!

— Ba a mea, că nu e ca ta!

— Ba a mea, că are un ochi mai verde!

— Ba a mea, că are un ochi și mai verde!

Bunicul abea se ținea de râs.

— Ba a mea!

— Ba a mea!

Si băiatu înfuriindu-se trase o palmă peste partea fetei.

Fata țipă, sări de pe genunchiul bătrânului și repede și trase o palmă peste partea băiatului.

Băiatul cu lacrimile în ochi sărută partea lui și fata suspinând pe a ei.

Muma lor leși pe ușă și întrebă răstit:

lumii, în deosebi a împărăției otomane. Nu-i străin de țările aliaților săi. La înmormântarea fericitului și marelui domnitor Francisc Iosif I. a luat parte ca reprezentant al fratelui său împărătesc Mehmed V., iar în anul trecut a făcut o vizită împăratului Wilhelm la Berlin și la marele cartier general. A vizitat și frontul apusean. Pretutindeni s'a prezentat ca bărbat luminat și liberal. Ca exterior este figură înaltă, puțin slabă, cu ochi isteți prietenoși, ras și cu mustață căruntă. Barbă are drept să poarte numai ca sultan. Mostenitor al tronului este acum *Abdul Medjid Effendi*, al doilea fiu al sultanului detronat în 1876 Abdul Azis. Noul moștenitor este născut în 1869 în Constantinopol. A împlinit va să zică 49 de ani. Studiile și-le-a făcut în Viena.

† **Nestor Surlașiu**, învățător în retragere, a reposat în 19 Iulie a. c. în etate de 75 ani în Bêrlîște. Fie-i țărâna ușoară!

Sfaturi practice

Petele de rugină se scot de pe haine sau de pe rufe cu suc de lămâie și cu peatră de vin pisată. Mijloc bun de scos petele de rugină e și Kleesalz-ul, ce se poate cumpăra în oricare prăvălie sau farmacie. Un deka de Kleesalz se topește într-o farfurie cu puțină apă în care apoi umezim rufa pătată.

Ceara de altoit. Atât la diferite altoiri, cât și la ungerea ranelor ce se fac pe trunchiul pomilor avem trebuință de ceară de altoit. Ea se pregătește astfel: Punem într'un vas de fier 1 kgr. rășină albă ori calofon și o topim la foc moderat. Topindu-se rășina tragem vasul dela foc și lăsăm rășina să se stămpere. Turnăm apoi peste ea, amestecând încontinuu, 300 grame spirt de cel tare (90°), care să fie cam cald. Apoi amestecăm încă 70 grame oleu de in, de cânepă sau de sâmburi. Ceara astfel gătită, așa caldă cum e, o turnăm într'un vas de tinichea și o astupăm bine, ca să nu străbată aerul la ea. Dacă vasul e bine acoperit, ceara se va ține și 10 ani.

Stărpirea păduchilor la vite. Se ia oleu de in sau de rapiță, ori chiar untdelemn, se amestecă bine cu petrol apoi se unge bine vita și se freacă până când unsoarea intră în piele.

Leac împotriva tusei cailor. Când caii au fost munciți și au fost băgați în grajd asudați sau espuși curentului fără ca să fie frecăți cu vre-o haină uscată sau cu paie, vor căpăta tuse sau aprindere de plămâni. Pentru ca să-i lecuiim îi frecăm bine pe gât, pept și coaste cu o bucată de haină muiată în spirt curat și apoi îi acoperim cu vre-un țol.

Poșta Redacției

N. in V. Despre cele-ce ați întrebat aflați lămuriri între „Sfaturi practice“.

Mai multor abonați. „Calendarul de buzunar“ se poate primi la „Poporul Român“ în Budapesta VII. Ilka utca 36 trimițându-se acolo cu mandat poștal 1 cor. 30 bani. Dacă se trimit banii la administrația foii noastre ni-se face și lucru și si spese zadarnice.

D. T. învățător în Zgribesti. N'am aflat nimic pe aici, adresați-vă „Librăriei diecezană“ din Arad, celei arhidiecezane din Sibiu, eventual la Ciurcu în Brașov.

I. Tincu Sebeș, L. Călușer Șemlac și ceilalți. Prețul de câte 1 cor. 30 bani pentru „Calendarul de buzunar“ l-am trimis „Poporului român“ din Budapesta, de unde îl veți primi.

Leca, Lemberg. Comunică-ne, te rugăm, adresa completă a lui Alecu și cea a lui Victor. Așteptăm cele puse în vedere.

Calendarul săptămânii

Iulie		Cuptor
Zilele săptămânii	Datul	Numele sfinților și sărbătorilor Calendarul Iulian (vechiu)
Joi	12	Mii Proclu și Ilarie; C. Mihail
Vineri	13	(+) Sob. Archang. Gavril
Sâmb.	14	Ap. Achila
Dum.	15	M. Chiric și Iulita mama lui
Luni	16	M. Antinogen
Marți	17	(+) M. Mă Marina
Mierc.	18	Mii Iachint și Emilian

— Ce-i asta? Vermi neastâmpărați?
Obrajii bunicului erau roșii și calzi. Și surizând fericit, răspunse fie-sii:
— Lăsați pe copii să vie la mine!

Cânterețul liberat

Lui I. Vidu

Doinele plecară'n codrii
Și de jale se'mbrăcară,
Și din plâns — de ani de zile —
Zi și noapte, nu'ncetară.

Au văzut, — copile bune,
Și duioase peste fire, —
Sângele roșind pădurea
De atâta războire.

Te-au știut de-acas' departe
Și mi-te plângeau, pierdute;
Nau avut de tine parte
Și-au încremenit, și-s mute!

Când, de-odată, vestea vine,
Că te'ntorci l'ai tăi acasă:
Toate doinele din codrii
Îți veniră'n jur de masă;

Unele-ți șoptesc în lacrimi,
Dorul, dragostea lor multă:
Biata inimă, pe gânduri,
Stă și pasul l-i-l ascultă.

Altele te duc la fluier
Să-le'nvii un cântec tainic,
Doinele-ți pricep amarul
Și'n surdină cântă jalnic.

Și, de-odată, învârtita
Din Logoj, îți prinde clapa:
Și se'ncepe, nene, hora,
De se'ncântă toată ceata.

Făt-frumos își prinde-o Horă
Trăgănată și-o frământă:
Lacrima durerii mute
Mereuăș din ochi se svântă.

Cum în zori mărșul soare
Umple lumea de lumină,
Așa la sosirea-ți, frate,
Lumea noastră se'nsenină.

Haina neagră și durerea
S'ascund în noaptea uitării
Și'mbrăcat în frunză verde,
Codrul echo dă Cântării.

Alex. Muntean al lui Vasile

Biblioteca populară religioasă

edată de A. TAUTUL preot în Suceava
Bucovina

	Bani
2. Viața sf. marelui Martir Gheorge	costă 40
3. „părintelui Grigore arh. Const.“	30
4. „împărat Constantin cel mare și a împărăteșei Elena	60
5. „Martir Ioan cel Nou dela Suceava	40
6. „Proroc Ioan Botezătorul	40
7. „apostoli Petru și Pavel	60
8. Minunile lui Isus Cristos cu ilustrațiuni va apăsă în curând.	
8. Viața sf. maice Paraschiva	30
- În curând vor apărea și alte broșuri.
La o comandă mai mare librăria „Școala Română“ din Suceava Bucovina dă și un rabat corespunzător.